

Otkrivanje i korekcija grešaka

U opštem slučaju postoje dva pristupa:

1. *Kontrola greške unapred*, u kome svaki karakter ili blok podataka koji se šalje sadrži dodatne (redundantne) informacije. Na osnovu ovih informacija primalac može ne samo da otkrije postojanje greške, već i da odredi koji su bitovi u primljenom podatku pogrešni i da grešku ukloni negacijom pogrešnih bitova.
2. *Kontrola greške unatrag*, odnosno *kontrola sa povratnom spregom*. U ovom slučaju svaki karakter ili blok podataka koji se šalje sadrži samo neophodne dodatne informacije koje omogućuju primaocu da otkrije prisustvo greške, ali ne i mesto na kome se ona nalazi. U tom slučaju jedini način za dobijanje korektnih podataka je ponavljanje prenosa svih karaktera ili blokova podataka koji imaju grešku.

U praksi, broj dodatnih bitova brzo raste sa porastom dužine podataka koji se prenose. Posledica toga je:

1. Metod sa kontrolom greške unatrag je najčešće koristi u telekomunikacionim prenosu podataka.
2. Metod sa kontrolom greške unapred se češće koristi pri čuvanju podataka na memorijskim medijumima u računarskom sistemu.

Metode za otkrivanje grešaka

Faktori od kojih zavisi izbor metode:

1. Broja bitova sa greškom (eng. *bit error rate, BER*) na komunikacionoj liniji. BER predstavlja verovatnoću u definisanom vremenskom intervalu da jedan bit ima grešku. Tako $BER=10^{-6}$ znači da, u proseku, 1 od 10^6 bita ima grešku u definisanom vremenskom intervalu.

Za najveći broj mreža BER je oko 10^{-12} , dok je unutar računarskog sistema obično vrednost za BER 10^{-18} ili manje.

2. Tipa greške, tj. da li se greška javila na pojedinačnom bitu ili na grupi uzaštopnih bitova. U poslednjem slučaju reč je o proširenoj (eksplozivnoj) grešci (eng. *burst error*).

Kontrola parnosti

Kontrola parnosti ili horizontalna provera redundanci, LRC (eng. *Longitudinal Redundancy Checking*)

Uz datu n -bitnu reč dodaje se još jedan bit tako da ukupan broj binarnih jedinica u rezultujućoj reči dužine $n + 1$ bude paran (neparan).

Kontrola parnosti u dve dimenzije

Vertikalna provera redundanci, VRC (eng. *Vertical Redundancy Checking*)

Npr. tabela kontrole ispravnosti prenosa ovom metodom pri prenosu bloka karaktera 'BEOGRAD' zapisanog u ASCII kodu je

Bitovi parnosti	ASCII kod	Karakter
0	1000010	B
1	1000101	E
1	1001111	O
0	1000111	G
1	1010010	R
0	1000001	A
0	1000100	D
reč parnosti	1	1011000

Ovom metodom se otkriva svaki neparan broj grešaka, sve 2-bitne greške i najveći deo 4-bitnih grešaka.

Kontrola zbira bloka

Ako je poruka duža od jednog bajta, tada se za otkrivanje eventualnih grešaka može primeniti metod sa kontrolom zbir bloka (eng. *checksum*).

Algoritam:

- formira se zbir svih jedinica u bloku i prenese zajedno sa porukom
- obično se vrši skraćivanje dobijenog zbir, npr. na dužinu od 32 bita
- primalac ponovo izračunava sumu zbir i poredi sa primljenom vrednošću.

Nedostaci: ne može da otkriva invertovane podatke, zamenu blokova bajtova, niti dodavanje i uklanjanje bajtova sa svim nulama.

Ciklička provera redundanci

Metoda cikličke provere redundanci (eng. *Cyclic Redundancy Checking, CRC*) se koristi se za otkrivanje *pro irenih greaka*. CRC može da otkrije bilo koji neparan broj grešaka, sve 2-bitne greške, kao i proširene greške čija je dužina manja od broja redundantnih bitova.

CRC može da se implementira hardverski. Zasnovana je na:

1. Aritmetici u polju celih brojeva po modulu 2. U toj aritmetici nema prenosa pri operaciji sabiranja niti pozajmice sa prethodnog mesta pri operaciji oduzimanja. Tako za sabiranje važi $0 + 0 = 1 + 1 = 0$, $0 + 1 = 1 + 0 = 1$, $1 - 1 = 0 - 0 = 0$, $0 - 1 = 1 - 0 = 1$; slična pravila važe i za množenje i deljenje.
2. Deljenju polinoma, pri čemu se i ovo deljenje izvodi u aritmetici po modulu 2.

U CRC metodi niz bitova se posmatra kao niz koeficijenata polinoma. Tako niz bitova $a_n a_{n-1} \dots a_1 a_0$ odgovara polinomu $M(x) = a_n x^n + a_{n-1} x^{n-1} + \dots + a_1 x + a_0$. Na primer,

$$\begin{array}{rcl} 11100110 & \longrightarrow & M(x) = x^7 + x^6 + x^5 + x^2 + x^1 \\ 11001 & \longrightarrow & M(x) = x^4 + x^3 + 1 \end{array}$$

CRC algoritam se može predstaviti na sledeći način:

- Kodiranje

1. Odabratи polinom generator $G(x)$.
2. Izračunati $x^k M(x)/G(x)$ gde je k stepen polinoma $G(x)$. Dobijeni ostatak se označava sa $R(x)$.
3. Dodati koeficijente ostatka na kraj poruke i poruku proslediti primaocu.

- Dekodiranje

1. Podeliti primljenu polinomijalnu kodnu reč sa $G(x)$.
2. Ako je ostatak deljenja nula, nema grešaka pri prenosu.
3. Ako ostatak deljenja nije nula, greške pri prenosu postoje.

$$\text{CRC-16} = x^{16} + x^{15} + x^2 + 1$$

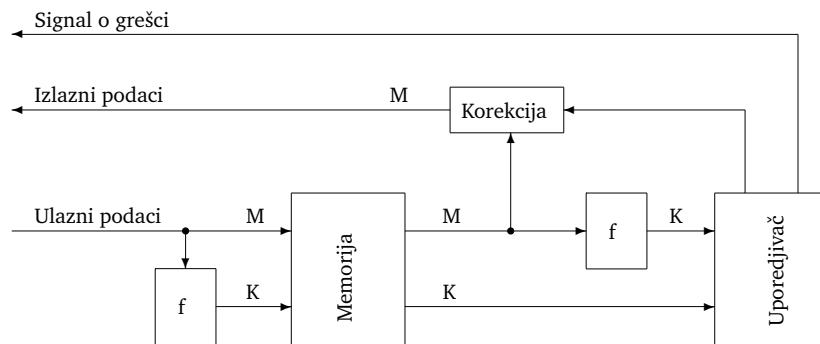
$$\text{CRC-CCITT} = x^{16} + x^{12} + x^5 + 1$$

$$\text{CRC-CCITT} = x^{32} + x^{26} + x^{23} + x^{16} + x^{12} + x^{11} + x^{10} + x^8 + x^7 + x^5 + x^4 + x^2 + 1$$

Metode za otkrivanje i korekciju grešaka

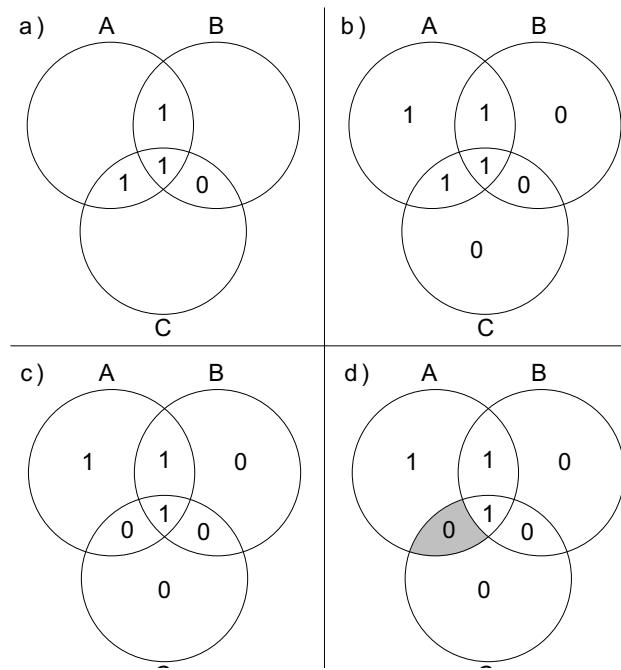
Greške koje se javljaju pri zapisu podataka u poluprovodničkoj memoriji se mogu podeliti u dve kategorije:

1. Takozvani tvrdi, odnosno stalno prisutni defekti. Manifestuju se tako što memorijска ћelija ne može pouzdano da čuva podatke, već bez ikakvog spoljašnjeg uzroka menja sadržaj sa 0 na 1 i obratno.
2. Takozvane mekane ili prolazne greške koje predstavljaju slučajne, nedestruktivne dogadjaje koji menjaju sadržaj jedne ili više memorijskih ћelija bez oštećenja same memorije.

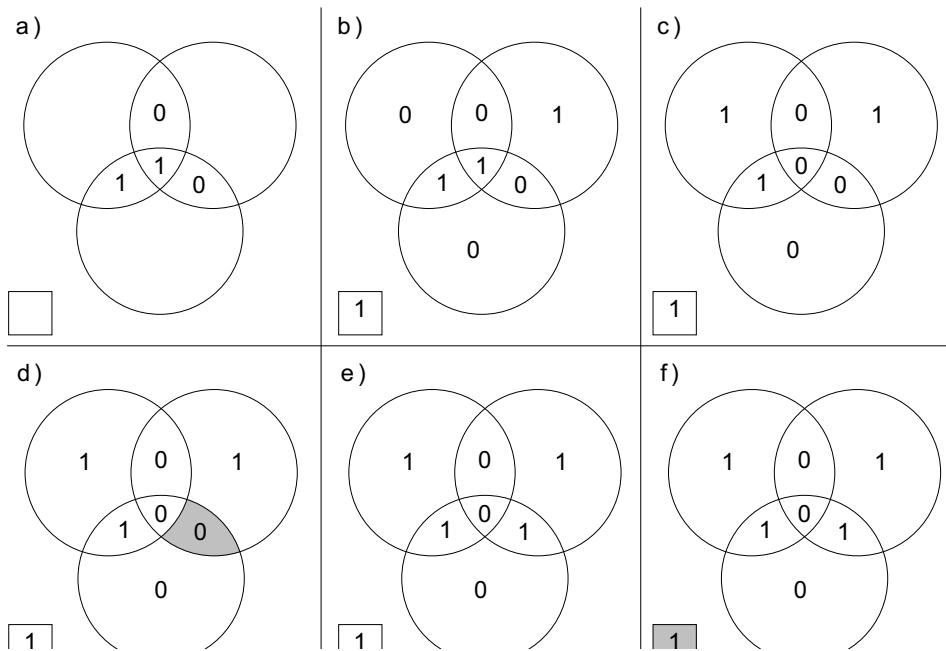

Slika 1: Proces čuvanja i provere korektnosti zapisa podataka

Hamingov kod

Slika 2: Hamingov kod za korekciju greške

Slika 3: Hamingov SEC-DED kod

Sindrom reč

Sindrom reč se dobija poredjenjem dve K-bitne vrednosti bit po bit uzimanjem eksluzivne disjunkcije. Sindrom reč je neoznačen ceo broj dužine K koji ima vrednost izmedju 0 i $2^K - 1$.

Vrednost 0 označava da nema grešaka u zapisu, dok ostalih $2^K - 1$ vrednosti određuju mesto greške, u slučaju da greška postoji. Kako greška može da se javi na bilo kom od M bitova podatka i K bitova koji se koriste u proveri, mora da važi $2^K - 1 \geq M + K$. Na osnovu ove nejednakosti možemo da odredimo potreban broj bitova kao funkciju dužine reči za koju se vrši provera.

Dužina podatka	SEC		SEC-DED	
	Bitova za proveru	% povećanja	Bitova za proveru	% povećanja
8	4	50.00	5	62.50
16	5	31.25	6	37.50
32	6	18.75	7	21.88
64	7	10.94	8	12.50
128	8	6.25	9	7.03
256	9	3.52	10	3.91

Tabela 1: Povećanje dužine reči u slučaju implementacije korekcije grešaka

Želja je da generisana sindrom reč ima sledeće karakteristike:

- Ako su svi bitovi u njoj 0 tada nije otkrivena nikava greška.
- Ako u reči postoji tačno jedna 1, tada greška postoji u jednom od 4 bita za proveru, dok je zapis podatka u redu i ne zahteva nikavu korekciju.
- Ako sindrom sadrži više od jednog bita koji ima vrednost 1, tada vrednost sindrom reči posmatrane kao ceo neoznačen broj određuje poziciju na kojoj se nalazi greška. Korekcija se sastoji u komplementiranju vrednosti odgovarajućeg bita podatka.

Da bi ove karakteristike i ostvarili uredimo bitove podatka i bitove za proveru u reč dužine 12 bita na način prikazan u tabeli 2:

	Pozicija bita	Broj pozicije	Bit za proveru	Bit podatka
12	1 1 0 0			M8
11	1 0 1 1			M7
10	1 0 1 0			M6
9	1 0 0 1			M5
8	1 0 0 0	C4		
7	0 1 1 1			M4
6	0 1 1 0			M3
5	0 1 0 1			M2
4	0 1 0 0	C3		
3	0 0 1 1			M1
2	0 0 1 0	C2		
1	0 0 0 1	C1		

Tabela 2: Pozicije bitova podataka i bitova za proveru

$$C_1 = M_1 \oplus M_2 \oplus M_4 \oplus M_5 \oplus M_7$$

$$C_2 = M_1 \oplus M_3 \oplus M_4 \oplus M_6 \oplus M_7$$

$$C_3 = M_2 \oplus M_3 \oplus M_4 \oplus M_8$$

$$C_4 = M_5 \oplus M_6 \oplus M_7 \oplus M_8$$

gde \oplus označava operaciju ekskluzivne disjunkcije.

Kao primer otkrivanja grešaka pomoću ovog koda prepostavićemo da je $M = 10110101$ reč koju treba sačuvati. Za ovu reč izračunate vrednosti bitova provere su

$$\begin{aligned}C_1 &= 1 \oplus 0 \oplus 0 \oplus 1 \oplus 0 = 0 \\C_2 &= 1 \oplus 1 \oplus 0 \oplus 1 \oplus 0 = 1 \\C_3 &= 0 \oplus 1 \oplus 0 \oplus 1 = 0 \\C_4 &= 1 \oplus 1 \oplus 0 \oplus 1 = 1\end{aligned}$$

Prepostavim dalje da je posle čuvanja došlo do promene bita na mestu broj 5 koji je sa 1 promenjen na 0. Vrednosti bitova za proveru koji se određuju pri čitanju tako dobijenog podatka su

$$\begin{aligned}C'_1 &= 1 \oplus 0 \oplus 0 \oplus 0 \oplus 0 = 1 \\C'_2 &= 1 \oplus 1 \oplus 0 \oplus 1 \oplus 0 = 1 \\C'_3 &= 0 \oplus 1 \oplus 0 \oplus 1 = 0 \\C'_4 &= 0 \oplus 1 \oplus 0 \oplus 1 = 0\end{aligned}$$

Uporedjujući ove dve grupe bitova za proveru dobija se

$$\begin{array}{cccccc} C_4 & C_3 & C_2 & C_1 & = & 1010 \\ C'_4 & C'_3 & C'_2 & C'_1 & = & 0011 \\ \hline \oplus & & & & = & 1001 \end{array}$$

Na osnovu rezultata reči vidi se da u zapisu reči M postoji greška. Kako je dobijena vrednost 1001, to je greška u bitu M_5 koji se nalazi na poziciji kojoj odgovara ta binarna vrednost u tabeli 2.